

203 486155

BCU Cluj-Napoca
BCPER202305551

MICROREVISTA
STUDENTILOR
DIN
INSTITUTUL
DE
MEDICINA
TIMISOARA

BIBLIOTECA UNIV. CLUJ
Nr. 1016 1971
Exemplar legal

Scalpelu'

NR. 6-7

Redactor șef:

Stud. MICLEA FLORIN

COLEGIU DE REDACTIE

Conf. ESTERA GORO

Asist. LAZARESCU
MIRCEA

Stud. HACICHIAN GH.

Stud. FURNICA
CHRISTIAN

Stud. RITLI LADISLAU

Stud. BRAZDA ION

Stud. POENARU DAN

Stud. SZUCSIK IOSIF

Stud. NEGRUTIU LUCIAN

Stud. RAB IOAN

Conceput de colaboratorii Institutului de Fizică al Academiei de Științe din R.S. Azerbaidjână, un aparat numit hipoterm, poate fi de mare ajutor accidentaților: casca și vestea elastică scad temperatura, reglabil, pînă la 20° sub zero, producînd o considerabilă încetinire a metabolismului traumatizatului. Hipotermia care se produce astfel, facilitează transportul și pregătește accidentatul pentru o intervenție de urgență. (B.I. (Bul. inf. med. 8. 968).

O grupă de cercetători de la Mercke Institute for Therapeutic Research, au anunțat într-o suită de articole, descoperirea indeterului interferonului. Este vorba de un acid ribonucleic cu elice dublă. Injectînd la iepuri mici cantități de acid de acest tip, s-a reușit să se stimuleze considerabil producerea interferonului, fără efecte secundare. Este vorba deci, de începuturile timide ale imunizării în afecțiunile virotice. B.I.

Cercetători americani au emis o părere nouă în ceea ce privește provocarea cariilor dentare. Este vorba de acțiunea "dextranazei", o enzimă care ar ataca unele substanțe, favorizînd provocarea de carii dentare. Substanța aceasta enzimatică a fost extrasă din streptococi. Experiențele pe animale hrănite cu un anumit regim și care au fost puse în contact cu această substanță, au prezentat, la scurt timp, carii dentare evidente. Se bănuiește că această substanță ar fi secretată în mod normal

Informații medicale

de streptococii prezenți în cavitatea bucală. B.I.

Cel mai bun pansament în arsurile de gradul II și a plăgilor granuloase, atone, este aplicarea unei foițe de hîrtie sulfurizată și puțin grasă, ea este ușor aplicabilă, nu aderă de plagă și evită macerarea, ridicîndu-se în același timp fără să producă dureri. Cicatrizarea se face repede și frumos. Astfel a fost readusă în terapia uzuală, o metodă veche de tratament a plăgilor și arsurilor. (B.I.).

DIN EXPERIENȚA CERCURILOR ȘTIINȚIFICE

AZI DESPRE UN MIOTONOMETRU ORIGINAL

Există în tinerii, prezenți în amfiteatrul institutului nostru, dorința de cercetare științifică?

Răspunsul acestei întrebări l-am găsit nu numai pe graficele prezentate, ci și peste tot, acolo unde viitorii medici se formează: în clinici, laboratoare, săli de experiment, amfiteatre.

x

Ne oprim azi în laboratoarele de fiziologie normală. "Veteran" în cercetarea studentească este aici, studentul Brazdă Ioan care lucrează de 5 ani în cadrul cercului, preocupat fiind de studiul musculaturii striate în diferite condiții normale și patologice.

Un deosebit succes îl reprezintă ultimii 2 ani de activitate cînd, luînd în studiu tonusul muscular, a imaginat chiar un aparat original. Este vorba de miotonometru, aparat ce permite testarea rapidă a tonusului muscular punînd la dispoziția medicului și cli-

nicianului, o metodă utilă de diagnostic și o posibilitate valoroasă de urmărire a evoluției afecțiunilor musculare. Modificarea aparatelor existente deja și perfecționarea aparatului propriu, au cerut alături de cunoștințe medicale și cunoștințe tehnice, mecanice și electrotehnice, bine aprofundate. Numai răbdarea și optimismul ce au însoțit acestea, au făcut posibilă verificarea comparativă cu alte aparate succesiv, a trei prototipuri pînă s-a ajuns la forma actuală. Lotul experimental, variat și bogat, a demonstrat, printr-o prelucrare statistică complexă, superioritatea miotonometrului și largimea domeniului lor de aplicabilitate clinică.

Neurologia, chirurgia, ortopedia, stomatologia, endocrinologia, ginecologia, contagioasele, dar mai ales medicina muncii și medicina sportivă, pot profita din plin de acest aparat simplu prin construcție și mod de întrebuințare. Ca perspec-

tive se preconizează modificarea aparatului, spre o formă mai simplă, principiul traductorului rezistiv fiind înlocuit cu cel inductiv, precum și adaptarea la un sistem scriitor pentru determinarea continuă pe perioadă îndelungată a tonusului muscular. Primul domeniu care va profita de această formă nouă, va fi cel al chirurgiei - la anestezie pentru stabilirea gradului de relaxare musculară.

Oglînda întregii munci depuse, a întregii experiențe cîștigate, va fi însă teza de stat, a cărei baze sînt serios puse prin cercetarea științifică îndelungată.

x

Se de remarcat faptul că, astfel de teze, întinse în domeniul preciziei și continuate mai tîrziu cu aspectul lor clinic, reprezintă o fericită îmbinare a cunoștințelor teoretice cu înfrînarea practică, ducînd la rezultate remarcabile.

Stud. SCHINEANU M.

2 MARTIE '69

INTERVIU CU TOV. MICOTA GHEORGHE,
SECRETAR AL COMITETULUI MUNICIPAL DE PARTID,
CANDIDAT F.U.S. IN CIRCUMSCRIPTIA ELECTORALA
MUNICIPALA NR.10.

Studentii nostri, alături de întregul popor, întâmpină cu mândrie patriotică și cu entuziasm alegerile de la 2 Martie. Redacția noastră s-a adresat tov. Gh. Micota, secretar al Comitetului Municipal de Partid, candidat F.U.S. în circ. electorală municipală nr. 10, cu rugămintea de a adresa câteva cuvinte cititorilor revistei noastre, studenților medicaliști, care la 2 martie se vor afla cu toții în fața urnelor.

- În primul rând, mulțumesc redacției revistei pentru inițiativa luată. Răspund cu plăcere la solicitarea dvs.

Nici-un lucru nu poate ilustra mai bine importanța zilei de 2 martie, decât tabloul înfloritor al patriei noastre socialiste. Tot ceea ce s-a realizat, este opera poporului muncitor sub conducerea înțeleaptă a partidului. Ziua de 2 martie este merită, prin alegerea celor mai demni și merituosi reprezentanți ai poporului, să ducă la întărirea și dezvoltarea continuă a uriașului proces al construirii socialiste în țara noastră.

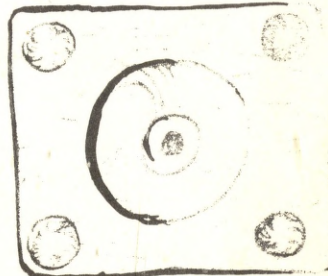
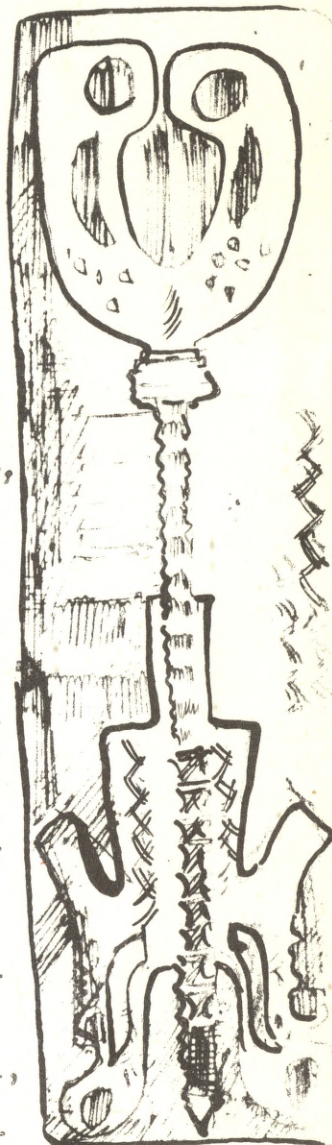
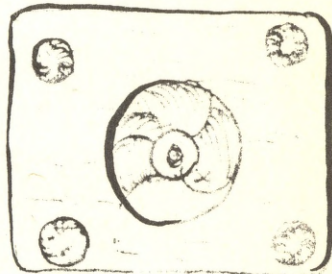
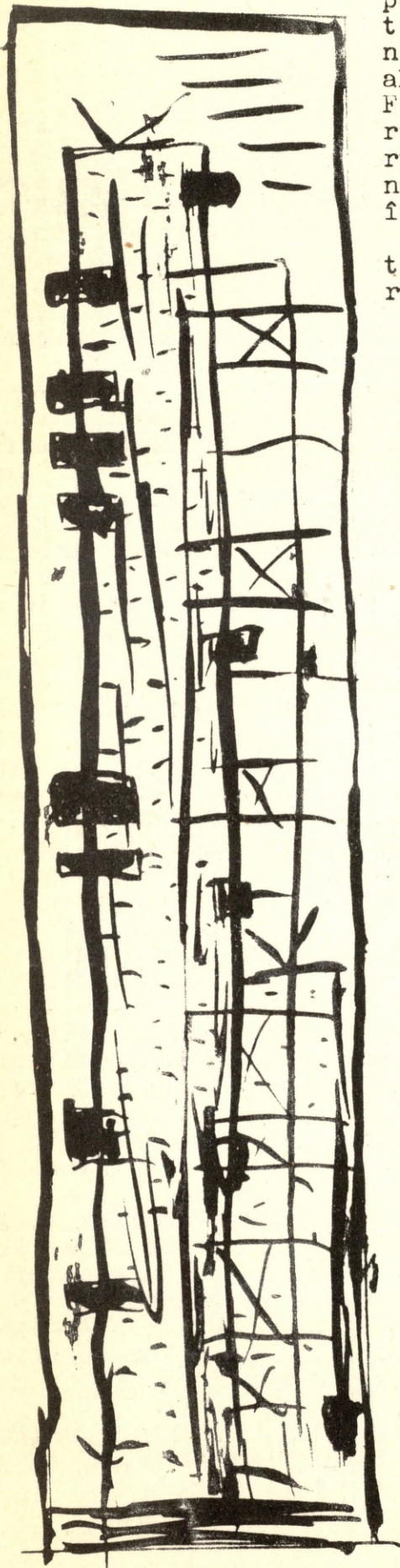
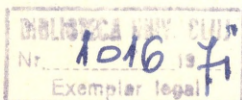
Aș dori să menționez numai câteva date pe care le consider deosebit de semnificative. În municipiul nostru, puternic industrializat în ultimii 4 ani, producția globală a întreprinderilor a înregistrat o creștere de 44,6%, însumând anual aproape 8 miliarde lei. Valoarea mărfurilor vândute populației a crescut în 1968 față de 1965, cu 310 milioane lei, adică cu 26,4%. În ultimii ani s-au realizat o serie de obiective și în domeniul gospodăresc edilitar, social cultural, al ocrotirii sănătății. Perspectivele pentru viitor prevăd dezvoltarea armonioasă și multilaterală a municipiului nostru, atât în domeniul industrial cât și cel civic, social și cultural.

În privința învățământului superior, Timișoara este astăzi unul din cele mai mari centre ale țării. 13.800 de studenți învață pe băncile celor 21 de facultăți, îndrumați de cadrele de o înaltă competență. În viitor se va acorda o deosebită atenție dezvoltării învățământului superior, prin extinderea complexului studențesc, prin utilizarea și modernizarea laboratoarelor și pentru alte lucrări, în care se vor investi importante fonduri.

În încheiere, aș dori să-mi exprim încrederea că studenții institutului vor vota din inimă candidații F.U.S. Tuturor cadrelor didactice și studenților, le doresc succese depline în pregătirea lor, în perfecționarea măestriei profesionale.

Le doresc tuturor multă sănătate, multă fericire!

ooo000ooo

TRIBUNA PARERILOR

de gustibus ...

După cum afirmă și titlul, în cadrul rubricii noastre, am încercat un sondaj al opiniei, studentești, sondaj care, departe de a fi complet, a căutat să surprindă câteva păreri cu privire la unele aspecte exterioare și intime ale viitorului medic.

Se zice că, podoaba vestimentară e una din cărțile de vizită ale oricărui om. În genere, studenții de la medicină, sînt cunoscuți prin bunul gust vestimentar. Poate fraza pare ușor sentențioasă, dar asta e adevărul.

Si totuși există excepții. Ne-am adresat unei astfel de "excepții", solicitîndu-i opinia asupra modului de a se investimîta. Nu vreau ca acest articol să pară moralizator, ori ironic. Am dorit pur și simplu să aflu punctul de vedere sincer al unor astfel de studenți, consideraj "în pas cu moda".

Iată pe scurt, textul aproximativ al microinterviului:

Reporter - Iertați-mi indiscreția. În cadrul anchetei "Scalpelului", ne-am oprit asupra unui punct mult dezbătut și interpretat: îmbrăcămintea studentului.

Student - E o aluzie ?

Reporter - Nu, o întrebare sinceră.

Student - Bine, o să vă răspund. Consider că fiecare om, dar mai ales tinerii, simt nevoia de a se îmbrăca în culori deschise. E și normal. Voi avea timp să mă îmbrac mohorît la bătrînețe. Si-apoi, o cămașă roșie e... "chic".

Reporter - Bine, dar floare din țesături...

Student - E la modă: "aduși tu o floare la San Francisco".

Reporter - Să presupunem că ne aflăm la un spectacol.

Spre exemplu la operă.

Studentul - În genere nu mă prea omor cu opera. Si în definitiv mă îmbrac cum îmi place și nu dau socoteală nimănui.

Reporter - Vă mulțumesc. Da, omul meu avea dreptate. Fiecare se îmbracă cum îi place. Dar parcă totuși bunul gust... Nu-i așa colega?...

O, muzica ! Muzica asta care te urmărește pas cu pas în tramvaie, pe stradă, în sălile de curs. Muzica asta lansată de tranzistoare, pick-upuri, magnetofone. Cred că ați ghicit despre ce e vorba.

Pe unul din holurile Institutului răzbat pînă la mine acordurile unui "brandenburgic" de Bach. Mă apropii de sursă. În dreptul unui geam stă, ascultînd, o fată.

Reporter - Iertați-mi indiscreția. Vă place muzica?

Studenta - Pssst !

Se sting ultimele acorduri. "Buletin meteorutier". Inchide tranzistorul.

Studenta - Vă ascult.

Reporter - Vă întrebam dacă vă place muzica.

Studenta - Da, mult.

Reporter - Ce gen preferați: ușoară, simfonică...

Studenta - În general, simfonică.

Reporter - Preferații ?

Studenta - Beethoven, Chopin, Paganini, Gershwin.

Reporter - L-ați citat pe Gershwin. Vă place jazzul ?

Studenta - E o muzică inovatoare și compatibilă cu cea simfonică.

Reporter - Considerați că unui student, spre exemplu, unui viitor medic îi este necesară o cultură muzicală?

Studenta - Muzica e o componentă esențială a orizontului cultural. Pătrunde ca un fluid în propriul Eu. Te modifică spre mai bine.

Reporter - Si totuși unii colegi au o altă părere. Se afirmă că muzica simfonică îi plictisește-

Studenta - Pe semne că n-o înțeleg. Si a nu înțelege ceva, duce la afirmații de genul acesta. Sînt mulți care știu pe de rost repertoriul lui Tom Jones ori "The Rolling Stones", dar nu sînt în stare să recunoască o frază muzicală din "Sonata lunii".

Reporter - Dar muzica ușoară ?

Studenta - De ce nu, sîntem tineri, expansivi. Vrem să fim veseli, să dansăm. "Hei tramvai...". De acord. Dar să nu uităm "Nocturnele" lui Chopin. Am părăsit-o pe interlocutoarea mea. Am încercat o umbră de regret: - Si totuși sînt puțini studenți la concertele Filarmonicii...

Orele 11. Pe culoare-animație. Se aduc argumente pro- și contra. E oare sensibilitatea un lucru perimat în epoca actuală ?

Un băiat cu ochi mari, albaștri, ridică tonul:

- Ti-am spus-o și ți-o repet. Fără sensibilitate am fi niște roboți. N-ai simțit niciodată un gînd nostalgic la vederea primei frunze ruginite ?

- Aiurea - răspunsul vine prompt. Să trăim cu picioarele pe pămînt, bătrîne. S-a dus vremea cînd visai sub clar de lună. Azi zburăm spre stele, cu mii de cai putere, dezintegram particole.

(Dar oare cele două atitudini sînt incompatibile ?)

În capătul coridorului apare profesorul. Se sting țigările și odată cu ele și discuția. Am rămas singur. Studenții sînt înăuntru. Studenții sînt peste tot: în amfiteatru, în biblioteci, la club.

Simt pulsul acestei vieți universitare și mă bucur. Din contrastul acesta de păreri, de idei, se naște ceva.

Si acest "ceva" e o fărîmă din profilul intim al viitorului medic.

Lucian Negruțiu

*

Pe marginea problemei diagnosticului

Sarcina ce am primit-o din partea redacției revistei "Scalpelu" este să răspund la întrebarea: ce diagnostice deosebite, care ies din comun mi s-a întâmplat să le pun în cursul activității mele profesionale. Bănuiesc că răspunsul vizează un obiectiv concret și anume: va trebui să ofer un exemplu orientativ de diagnostic pentru studenți, viitori medici, buni diagnosticieni.

Trebuie să recunoaștem însă, că ceea ce se fixează în memorie nu sînt succesele, ci insuccesele, la fel cum se întâmplă unui student care își reamintește mai bine examenele la care a căzut. Dar pentru că nu sînt întrebate despre erorile de diagnostic și pentru că îmi este dificil de a etala diagnosticele fine și bune, din trecutul meu, ca să nu apar ca făcîndu-mi autpopularizare, mă voi rezuma să insist asupra condițiilor care asigură un diagnostic bun în fața unui bolnav cu o simptomatologie deosebită.

Merită totodată să relev că acum 30-40 de ani, mijloacele care duceau la un diagnostic erau mult mai reduse decît ceea ce se oferă astăzi. Aici este și cazul să arăt că patologia infecțioasă, de-a lungul ultimilor decenii, s-a îmbogățit impresionant cu boli infecțioase "noi", necunoscute altă dată, nu pentru că nu au existat, ci pentru că metodele de laborator clinic și metodele de diagnostic etiologic nu erau încă descoperite. În acest domeniu, împreună cu colaboratorii clinici pe care o conduc, am avut numeroase ocazii să precizăm o etiologie în fața unor sindroame clinice, care simulau forme nosologice clasice. Cîtăm printre acestea depistarea primelor îmbolnăviri ale pneumoniilor atipice de etiologie ornitozică (zoonoză de proveniență aviară), pneumonii atipice de etiologie pararickettsiană (zoonoză de proveniență animală), diferite leptospiroze; precizarea pen-

tru prima dată a îmbolnăvirilor prin infecție Cocksackie la noi în țară, în colaborare cu academicianul Ionescu-Mihăiești de la Institutul Dr. Cantacuzino.

Cum se poate ajunge la un diagnostic de patologie infecțioasă?

Secretul este simplu: experiență clinică și permanență documentare bibliografică privind diagnosticul etiologic și epidemiologia unei boli infecțioase. Imbinarea acestor elemente este în fond condiția obligatorie pentru a fi util bolnavilor, colectivității și pentru a ajunge cu anii la marea satisfacție a conștiinței de utilitate socială.

Iată de ce un student, viitor medic, va trebui să fie conștient că pășește într-o profesie, în care pînă la a dînci bătrînețe se angajează într-o muncă permanentă și fără sfîrșit.

A te documenta permanent, mă refer la patologia infecțioasă, cu toate că este o muncă obligatorie, nu reprezintă totul, fără concomitența unei susținute experiențe clinice. Acesta în fond este sensul externatului și internatului clinic, care oferă tineretului prilejul de a vedea cît mai mult. După mine, aici este diferența între un medic tînăr și un medic în vîrstă; bine înțeles și primul și secundul se presupune că sînt buni. Sînt însă, aspecte negative ale promovării în viață a acestui nou sistem de învățămînt medical clinic.

Externul are în primire între 3-6 bolnavi, cărora le pune un diagnostic, participă activ la efectuarea diverselor probe de laborator, la tratament, la eficacitatea acestuia, la indicații și contra-indicații și reușește să cunoască îndeaproape prognosticul imediat și în parte, urmările tardive ale unei boli infecțioase. I se oferă deci, prilejul unui început de acumulare a experienței clinice, pentru ca mai tîrziu, cînd va vedea o îmbolnăvire asemănă-

toare, să pună diagnosticul rapid ca și cînd și-a revăzut un bun cunoscut din trecut. Apar însă și aspecte negative derivate fie din comoditate, ca să nu spun lene, fie din greșită înțelegere a importanței acestei munci, într-o clinică. Externul prezintă la vizita medicală pe cei 3-6 bolnavi și răsufală ușurat că a scăpat de obligații și nu-l mai interesează restul bolnavilor din clinică. Cu acest obicei prost părăsește facultatea și lucrează la fel, ca medic tînăr, într-un spital sau clinică, neglijînd astfel, una dintre condițiile de care am pomenit la început, acumularea experienței clinice.

Ca medic tînăr, va trece într-o muncă cu răspundere integrală față de sănătatea și viața oamenilor, față de starea de sănătate a colectivităților și atunci de-abia își va da seama că a subapreciat anii de studenție. Unii devin rutineri, de calitate dubioasă, alții și bănuiesc cei mai mulți încep prin documentare intensă, să-și rezolve lacunele. Îmi amintesc de un medic tînăr din Moldova, care atît în dispensarul său de circumscripție, cît și atunci cînd era chemat la domiciliul unui bolnav, își asigura un geamantan cu cărți și se documenta "la fața locului". I-a mers vestea și în satele din jur pentru că era un medic care "citea la capul bolnavului".

Prin urmare, pentru a se pune un diagnostic trebuie să vezi mulți bolnavi și să citești permanent și din timp și numai la nevoie să citești și "la capul bolnavului".

Prof. dr. doc.

VLADIMIR BUȘILĂ

PROBLEME DE ACTUALITATE IN INVATAMINTUL MEDICAL

Procesul instructiv-educativ care se desfășoară în instituturile de învățămînt superior, solicită o muncă intensă, continuă, atît din partea corpului didactic cît și din partea studenților. Noile măsuri privind modernizarea învățămîntului, cer eforturi sporite din partea tuturor. Dorind să aflăm care sînt preocupările conducerii I.M.T. în acest domeniu, ne-am adresat tov. Prof. Dr. Doc. Pius Brinzeu, rectorul institutului nostru. Discuțiile purtate au reliefat o serie de aspecte interesante. Este vorba în primul rînd de responsabilitatea studentului în formarea personalității sale.

- Ași dori să știu, care sînt, în momentul de față, problemele care vă preocupă cel mai mult, în direcția îmbunătățirii procesului de învățămînt.

cu totul alta. Profesorul nu mai poate preda toată materia și rolul său nu constă numai în informare și explicare. El trebuie să dirijeze pregătirea studentului și să-i dezvolte capacitatea de a gîndi. Importanța studiului individual devine acum precumpănitoare. După plecarea din facultate, pregătirea individuală rămîne, practic, singurul factor educativ care asigură mersul înainte, pe linie profesională cel puțin. Ponderea celorlalți factori educativi devine mult mai redusă, fie că au o influență mai mică, fie că acționează numai sporadic. Dacă am urmări pe un grafic curba factorilor educativi, raportată la diferitele etape ale dezvoltării personalității, am vedea linia care reprezintă pregătirea individuală urcînd brusc în învățămîntul superior,

țifice acumulate de omenire se dublează. Care este instituția de învățămînt superior care ar putea emite pretenția că este în măsură să elibereze diplome, să zicem de competență, valabile pentru toată viața?

Absolventul va trebui să învețe în continuare, să-și însușească tehnici noi de lucru. Dar în afara cunoștințelor noi pe care urmează să și le însușească, absolventul trebuie să-și reîmprospăteze cunoștințele vechi, să le înlocuiască pe cele care sînt depășite. Ca să facă acest lucru, el trebuie să știe să gîndească, să posede arta de a se pregăti singur, și aceasta numai în facultate o poate învăța. Aici îi revine studentului din zilele noastre o răspundere foarte mare.

- Este această răspundere mai mare decît altă dată?

I.

AUTOEDUCAȚIA ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII STUDENTULUI

BCU Cluj / Central University Library Cluj
rectorul Institutului de Medicină,
realizat de stud. C-tin Cristina.

- În prezent, conducerea institutului de medicină este preocupată în mod deosebit de problema participării studenților la formarea propriei lor personalități. Sînt convinși, că atunci cînd studenții vor înțelege bine în ce măsură răspunderea lor este angajată pe această linie, se va face un mare pas înainte. Ponderea auto-educației, în cadrul educației, devine din ce în ce mai mare în învățămîntul superior.

- Această problemă nu prezintă importanță pentru toate formele de învățămînt?

- Ba da, dar nu în aceeași măsură. În învățămîntul elementar, lecția se învață și se repetă în clasă. În liceu, materia se predă în clasă și elevul trebuie să plece cu lecția bine înțeleasă. Rezultatele sînt cu atît mai bune, luate în ansamblu, cu cît profesorul cuprinde mai bine materia și o explică mai bine. În afara clasei, elevului nu-l rămîne decît să repete și să memorizeze. La facultate, situația este

pentru a se menține în continuare la cele mai înalte valori. Ar fi o curbă de tip opus aceleia a factorului familiar, care descrește progresiv, ajungînd la adult, la valori mai mici.

- Importanța pregătirii individuale nu trebuie considerată numai în raport cu dezvoltarea individului, ci și cu evoluția societății. Dezvoltarea științei și tehnicii în societatea contemporană, impune intensificarea pregătirii individuale, care apare ca o problemă vitală.

- Acest lucru este foarte adevărat și iată de ce: Acum un secol, acum cîteva decenii încă, instituturile de învățămînt dădeau produse finite. Cu bagajul de cunoștințe însușite la facultate sau la o școală profesională, absolventul putea exercita o funcție oarecare pentru tot restul vieții. În momentul de față, facultățile nu mai pot avea această pretenție. Se consideră astăzi, că la fiecare deceniu, volumul cunoștințelor știin-

- Fără discuție!

Altă dată marea majoritate a studenților învățau pe cont propriu, în condiții din cele mai grele. Atunci, un student răspundea numai față de el însuși, sau față de familie. În împrejurările de astăzi, cînd studenților li se asigură condiții optime de viață și de studiu, răspunderea lor este angajată și în fața societății. Societatea investește în ei un capital și are tot dreptul să se aștepte ca acest capital să fie fructificat. Aceasta este, o repet, o mare răspundere care revine studenților: de a se pregăti cît mai temeinic.

- Cum vedeți Dvs. pregătirea profesională a studenților? V-aș ruga să ne dați cîteva precizări în această direcție.

- Este vorba de o participare activă și conștientă a studentului la propria sa

(urmăre la pagina 10).

despre mîini...

Se vorbește de mult despre expresivitatea unor mîini. Căci, deși atît de la marginea trupului, mîna poate fi geniul lui, sau poate mai bine zis, geniul minții. De multe ori, întregul chip este întrecut de degete- De la pumnul strîns, crispat, la mîna -întruchipare a muzicii, la degetele ce apasă mai tare sau mai slab pe vîrfurile creionului, ce-și trece umbra și suflarea pe hîrtie.

Și fiecare mîină spune altceva, cea dreaptă și cea stîngă, și fiecare om își are degetele lui și numai ale lui și fiecare țară își are mîna ei și numai a ei. Și ca și amprente, sau poate mai mult decît ele, o mîină lasă o anumită urmă singulară, unitară, căci un trup întreg, o minte, un suflet îi dau puteri depline.

Uitați-vă odată la un medic ce operează, să zicem o plăstie arterială. Și priviți nu tehnica maestrului, ci dansul fantastic al degetelor. Cu toate magiile, cu tot ce a creat mintea cu mîna pentru mîină, degetele rămîn suverane. Și parcă niciodată un flux uman nu se revarsă și se contopește mai mult, decît atunci, cînd mîna chirurgului dă viață vieții. Niciodată mai mult parcă, acest flux nu se revarsă mai adînc ca cel ce trece din degetele chirurgului în artere. Un univers al mîinii se contopește cu cel al singelui. Puterea minții se răsfrînge prin degete și trece apoi în universul singelui. Viață dată vieții. Și parcă cea mai formidabilă menire a mîinii este tocmai aceasta. Iar la fel ca ea, sute și mii și zeci de mii de mîini, așează piatră lîngă piatră, clădind, suflet lîngă suflet, clădind, minte lîngă minte, și toate, mîini, suflete și mîini, sînt una: poporul țării.

M.F.

*

FILE DE REALIZĂRI

Creația orînduirii noastre socialiste, centrul universitar Timișoara cuprinde patru institute de învățămînt superior, tehnico-industrial și agricol, umanist și medical, economic. Audiate în prezent de 13.800 de studenți, cu 1.300 mai mulți decît în anul 1965, cursurile celor 21 de facultăți timișorene, pregătesc ingineri, economiști, medici, profesori cu înaltă calificare.

oo000oo

Așezat în plină "cetate universitară", complexul studențesc s-a îmbogățit în ultimii trei ani cu 7 cămine, avînd o capacitate de 2.800 de locuri și o capacitate de 1.000 de locuri într-o nouă cantină.

oo000oo

Pyrius

AUTOBIOGRAFIC

Bunicul meu avea labe de urs,
Bunica - ochi de căprioară.
Minau o turmă de bizoni în sus
Și o suiau în podul cerului, pe-o scară.

Străbunul meu bunic avu un fiu
Ce s-a născut tîrziu, la umbra lunii,
Pe cînd motanu-și încerca vioara
Ceva mai sus de-acoperișul lumii.

Străbuna mea bunică era de-acuma mamă
Și-o necăjea fustița prea îngustă.
Dar a vîndut-o la talcioc, pe-o langustă
Din care i-a făcut bunicului... pastramă.

Căruntul meu doinea din trei lulele,
Pe care le-aprîndea bunica în spre ziuă,
Și-adormea bătînd apa în piuă,
În timp ce bunul meu stîngea pe boltă stele.

Părinții mei s-au metamorfozat:
Îi crește grîu înalt în cap la tata
Și mama îi respiră cu lopata,
De la amiaz și pînă-la-nserat.

Iar eu corepondez cu SOARELE de mult.
Că-l știu de cînd era așa, de-o șchioapă,
De-mi recita în versuri, "ca pe apă",
Peeme vechi din "Cărțile de lut".

LUCIAN NEGRUTIU

radiografie

Radiografia poșetei
fetei

mi-a arătat:

un cadru dublu,

o închizătoare,

două inele,

o rachetă cosmică miniaturală

- rujul de buze -,

o trusă de manichiură cu fermoar stricat

și-un portmoneu închis,

cu cîteva monede

plutînd sub cadru.

Restul -

batista

și alte lucruri foarte importante,

firește, fotografiile și scrisorile

cu promisiuni selenare -

sînt radiotransparente.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

alb

Pat alb, pereți albi, perdele albe, halate albe, oameni albi. Și prin alb-roz, albastru, verde - pijamalele oamenilor. La căpătîiul lor, foi de temperatură, albe cu dungi roșii, negre, cu cifre albastre. Iar printre paturi albe, pe noptiere albe, flori roșii, viață în suferință, speranțe în mijlocul albului.

Lîngă patul omului - un stativ alb, de care atîrnă de sus în jos, pe rînd: un recipient, un tub de cauciuc, un ac și o mîină, în care lichidul se scurge picătură cu picătură. De partea cealaltă a patului, o buțelie din care se scurge, spre nară, aer. La căpătîiul omului, oameni. Și tot acolo flori, fiole, incurajări, seringi. Totul pentru om.

Prin anestezie albă, generațiile vorbesc despre alb.
Au trecut trei ore. Oameni albi cu mîini și inimă roșie au luptat cu albul. Și roșul trebuie să învingă.

Acum omul se trezește din somnul alb. Îl doare alb.
Trec zile: recipientul dispare; dispar pe rînd apoi și ac și tub, iar roșul pune stăpînire pe fața albă. Roșul învinge.

Genele coboară ca niște obloane peste ochii oșosiți și pe sub pleoape, albul se pierde și în locu-i apare roșu, verde, galben, albastru, roșu, verde, albastru, galben, roșu, verde, galben, albastru...

MIRCEA FLORESCU

DISCOBOL

Tînerul discobol, statuar,
Potrivindu-și unealta
Din brațul cioplit cu dalta,
Pășește încet în sanctuar

Începîndu-și ruga păgînă.
Privirea-i e-n spațiu înfiptă piron
Ca celui făurit, pe veci, de Myron,
Cu talerul greu într-o mînă.

În iureș năvalnic, pirueta-
l. destînde, ca arcul de-oțel;
Și discul, pornește, icaric, spre țel
Prefigurînd, prin milenii, racheta.

ENEA GHIURITA

TRINDORI DIN SINAI

Valea Prahovei ne-a primit ca pe niște oaspeți neașteptați. Dar curînd vremea s-a schimbat, așa că acum, meditațiile asupra celor văzute se fac într-un cadru alb de zăpadă.

N-am să scriu nici despre mîncarea bună de la cantină, nici despre minunatul hotel "Excelsior", unde sîntem cazați.

Mă voi opri asupra unui monument, care ne-a încîntat ochii și inimile.

Am vizitat mănăstirea - monument-Sinaia. Datînd din anul 1695, ctitoria lui Mihail Cantacuzino se prezintă în fața turistului ca o clădire, sau mai precis, ca un mic ansamblu arhitectonic, deosebit de realizat.

Mănăstirea cuprinde două perimetre: perimetrul vechi cu dimensiunile 40/50 și perimetrul nou de 70/80 m.

În construcția arhitecturală, cît și în pictura murală, se reliefează puternic caracterul specific al creației de tip bizantino-muntean. De fapt, după expresia unui ghid-călugăr, detaliile și formele sînt realizate în stil rinascentist și baroc.

Mănăstirea cuprinde două biserici, un paraclis, un muzeu valoros și o bibliotecă, pe care am avut șansa să o văd.

Mănăstirea, fără a juca rolul unui focar de cultură, a avut în schimb meritul de a servi drept punct de trecere și de bază pentru călătorii veacului, ce treceau pe drumul din spre Brașov spre București.

În biblioteca mănăstirii găsim două piese valoroase, două pergamente din piele de vitel, ce atestă existența mănăstirii din 1695. Dintre manuscrisele și cărțile de valoare aflate în patrimoniul mănăstirii, e suficient să amintim "Îndreptarea legii de la Tîrgoviște" (1652) și "Palia de la Orăștie", cărți de o valoare incontestabilă. De o maximă raritate este "Biblia" lui Serban Cantacuzino din 1688.

Trecînd prin sălile muzeului, nu poți să nu admiri minunatele țesături, ori monede, ori obiectele de cult lucrate în fine țesături de aur și argint, presărate cu nestemate.

Am văzut aici celebra icoană a lui Pîrvu Mutu, pe care Iorga o considera: "cea mai frumoasă icoană românească". Am văzut minunatele fresce, precum și mormîntul monument. Am văzut broderiile Anei Roth și ne-am minunat. Dar ce n-am văzut?! Dar, ce nu e oare minunat în vacanța sinăiană? Și cum oare să nu încerci un imbold de recunoștință, datorată celor care ne-au trimis aici, celor care, cu mîna părintească ne-au făurit o vacanță studențească, integrată atît de minunat în ambianța universitară a României de azi, a României Socialiste. Încă odată, pentru tot ce am văzut, pentru tot ce vedem, pentru tot ce vom mai vedea și petrece, mulțumim!

Lucian Negruțiu
Sinaia, 6 februarie.

(Urmare de la pag. 6).
pregătire profesională. Un student poate înregistra cunoștințele în mod mecanic, le poate acumula în mod pasiv. El își formează astfel un bagaj de cunoștințe expus unei rapide degradări. O veche maximă chineză spune, că învățătura care nu pătrunde decît în ochi și urechi, este ca și o masă luată în vis. Mai mult chiar, studentul poate avea o influență negativă asupra muncii propriilor săi profesori, prin lipsă de interes la învățatură. Dar un student poate manifesta o atitudine activă, pozitivă față de învățatură. El poate și trebuie să devină un colaborator conștient la propria sa pregătire. Un astfel de student caștigă și îmbogățescă cunoștințele prin studii individuale.

le selectează, le prelucurează și le integrează în mod rațional în bagajul de cunoștințe pe care îl posedă.

- După părerea mea, un intelectual slab pregătit profesional și prost educat, este principalul vinovat de această situație.

- Da, în caz de eșec, nu trebuie să-i facem pe alții vinovați de acest lucru.

Mai ales, trebuie înțeleasă semnificația noilor măsuri care au fost luate în vederea îmbunătățirii învățămîntului. Reducerea orelor săptămînale nu a fost făcută pentru a oferi studenților mai mult timp liber pentru distracții. S-a considerat că este necesar să se aloce mai mult timp pentru studiul individual și că, așa cum am arătat, reprezintă factorul cel mai

important în formarea unui specialist.

Cu aceasta trecem însă, la o altă problemă, aceea a învățămîntului activ, care se impune din ce în ce mai mult prin noul mod de a considera raportul dintre instrucția teoretică și instrucția practică în laborator sau la patul bolnavului. Despre aceasta, o să vorbim cu altă ocazie.

Deocamdată ca o încheiere la discuția de astăzi, îl voi cita pe Gibbon care, acum două secole, spunea un mare adevăr: "Orice om primește două feluri de educație, una dată de alții și alta, mult mai importantă pe care și-o face singur".

Asupra acestui lucru e bine ca toți studenții să mediteze.

POST SESIUNE

1. Ce părere aveți despre studenții noștri după sesiunea din iarnă? Cum sînteți mulțumiți de rezultatele obținute?
2. Ați "recoltat" "perle" studențești? Dacă da, v-am ruga să ni le relatați și nouă.

Prof. Dr. Doc. A. Sofletea.

1. Față de seria de anul trecut, anul V.M.G. a fost mai slab pregătit, mai inegal. De ce oare, dintr-o subgrupă de 7 studenți s-au prezentat 4 și au căzut toți, cînd pe de altă parte, o serie de studenți au luat note bune și foarte bune? Pentru prima oară în cariera mea mi se întîmplă, ca o întregă grupă să cadă la examen. Și asta, acum cînd am cerut, cu toată exigența însă, minimul de cunoștințe de bază, necesare, punînd accent deosebit pe latura clinică. (N.R. Asta trebuie să ne pună pe... gînduri, căci latura clinică necesită gîndire. Și parcă nu întotdeauna...).

2. Ce-i drept puține, dar totuși au fost.

NEUROLOGIE

2. Ce-i drept puține, dar totuși au fost.

Prof. Dr. Gh. Corondan.

1. În general, avînd în vedere vastitatea și dificultatea materiei, rezultatele sînt mulțumitoare. De subliniat o serie de trăsături negative: se învață în asalt, nu se acordă atenție lucrărilor practice și anatomiei pe viu, iar neatenția, chiar desinteresul în timpul trimestrului, face ca studenții să nu sesizeze sublinierile ce se fac de către cadrele didactice, asupra punctelor importante, din materie.

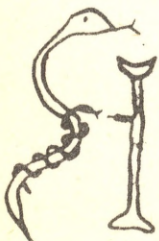
ANATOMIE

2. Nu prea multe. Una din ele: o studentă a prezentat foarte dezinvoltă, creierul așezat invers. (N.R. poate ar fi bine să vă faceți o ventriculogramă...!).

Conf. Dr. E. Alexandru.

1. Mai întîi cîteva date statistice pentru anul V.P.: 17 studenți în grupă, un neprezentat, 5 căzuți, o notă de 6, patru de 8, doi de 9 și patru de 10. În general sînt mulțumit. Unii puteau însă mai mult. Cei care au luat note mari, au impresionat prin cunoștințele acumulate și ceea ce este îmbucurător, printr-o gîndire medicală deosebită, prezentată de o manieră cu adevărat academică. Sînt convins că și ceilalți puteau atinge aceste valențe.

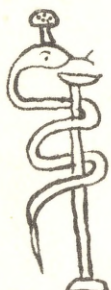

PEDIATRIE

2. Da! Iată una din ele: tableta de aspirină are un gram, cea de tetraciclină un gram, iar plurisulfanul tot un gram. (N.R. Dacă primele două au avut un gram, de ce să se desmintă a treia? Dar atenție! Sînteți pediatru și medicamentele se administrează pe kg corp.).

Prof. Dr. M. Angheliescu

1. Pentru studenții din anul VI.M.G., nu am cuvinte să le mulțumesc pentru satisfacția pe care mi-au acordat-o, prin felul excepțional prin care s-au prezentat la examen. Iată că se poate că 59% să obțină note de 9 și 10, iar 100% peste 6 (N.R. Bravo lor!). Anul V.P. s-a prezentat bine, dar parcă era loc și de mai bine. În schimb, anul V Stom. m-a impresionat cît se poate de prost și în același timp m-a îngrijorat: 61% neprezentați, căzuți și cu note mediocre, nici-un 10, sînt cifre care argumentează cele expuse mai sus.

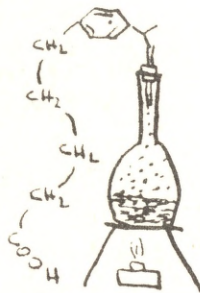

DERMATOLOGIE

2. Perle? Da, am avut. Iată una: o studentă mi-a comunicat cu deosebită siguranță, la întrebarea, care sînt leziunile elementare solide, că sînt multe, variate, importante și stau la baza multor afecțiuni. (N.R. Ar fi bine să reflecteze mai concret asupra numărului și gravității leziunilor... proprii).

Sef lucrări I. Lupșa.

1. Desigur am fost îngrijorați de felul cum se vor prezenta în acest an studenții anului I. Dar, spre mulțumirea noastră, n-a existat nici-o deosebire față de alți ani, ci din contra. S-ar putea trage însă trei concluzii principale: a). nu se învață în timpul semestrului; b). se învață încă în mare măsură stereotip, prin "fotografieră" (mai ales fetele),

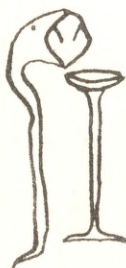
CHIMIE

c). studenții nu știu să-și dozeze efortul, se epuizează, lucru confirmat prin rezultate bune la cei care au dat biochimia ca prim examen și foarte slabe la cei ce l-au dat după anatomie.

2. Grupele III și VI (anul I.).

Sef lucrări Dr. V. Severineanu.

1. Atît anul IV St. cît și V St. s-au prezentat foarte bine la examen, iar rezultatele notate în indcxe, au fost în marea majoritate sub forma calificativelor de bine și foarte bine. Toate acestea sînt roadele unei munci asidue și permanente, oglindite prin frecvența foarte bună la cursuri și stagii. Nu pot decît să-i felicit.

STOMATOLOGIE

2. Spre mulțumirea noastră, anul acesta am fost lipsiți de ele.

Anchetă realizată de MICLEA FLORIN
Desene: LUTA NELL.

din jurnalul unui cititor al Scalpelului

- Ieri, 28 februarie am mâncat gulii și a apărut Scalpelu'.

- M-da, merge. O mică inversiune de rubrici. La pagina de Umor, citim "Povestea curarei". Vrei nu vrei, -trebuie să-te dai pe... Brazdă.

- Am recitat "Romanța chibritului". Ii lipsește motto-ul: "Iertare, maestre Minulescu"!

- In orice caz, poeziile sînt tari: "Ada-Kaleh": "Aiurez mergînd printre magnolii". Si ce băiat cuminte erai!

- O floristică și două strofe. Citez: "Ca un tril sfios de flaut/Mă urmează al tău dor". Duos. Imi dau lacrimile.

- Scalpelule, greșelile de tipar rămîn între noi!

- Pe la cămine, un fenomen ciudat. In zori la ora 4, premieră cu stafii. Si asta de cînd cu vaccinul antigripal. "Unde ești tu Tepeș Doamne"...

N.B. A apărut "Forumul". Facultatea de ... poeți nu se desminte.

A apărut și "Micronul". Cîte fotografii, cîte culori! Felicitări!

P.S. Telegramatic: Tovarășe redactor al paginii de Umor. Stop. UMOR înseamnă a face pe alții să zîmbească. Nu invers!

0
0 0

- Ironia nu rîde, ci zîmbește.
- Cît ar dori catîrul să poată fi măgar.
- Curiozitatea a fost nefastă gîtului girafei.

Lucian Negruțiu

Alaltăieri am fost și eu în RAI. Ce frumos e acolo, domnule !!

Cînd am intrat, prea sfîntul portar Petre dormea cu chipiul pe nas. Ca la noi la cămin. Am pășit cu încredere. Si ce de grozăvii! De pildă, sfîinții șefi de grupă- căci trebuie să vă spun că au și prea fericiții așa ceva- se tolăniseră la umbra unui smochin și fluierau din toți bojogii: "Lady Madonna". Am mai făcut cîtiva pași și am dat peste un afiș-Scrima mare: "Vă rugăm respectuos să veniți la "Ate-neul ingeresc". Se prezenta o temă foarte interesantă: "Folosiți timpul liber pentru creșterea iepurilor de casă". Nostim! Si m-am dus. Cînd colo, ce să vezi? In toată sala, un singur ingeraş, care dormea nevinovat.

Am plecat mai departe și am nimerit într-un parc. Ce liniște! Acolo, răposaiții și preafericitele răposate studiau de zor "Intoleranțele gastrice la nectar și lapte dulce".

Si așa, cătinel, cătinel, am ajuns la "Predealul fericiților". Inchipuiți-vă un local unde se consumă numai lăptișor de matcă. Am gustat și eu. Simțeam cum fierbe adrenalina în mine.

Si cînd m-am întors spre cămin, acolo fusem cazat, au ieșit pe la ferești toți preacuvioșii ce-n-vățau, că frumos mai hăuleam!

A doua zi am vizitat Clubul. Că aveau. Partida era la apogeu. Si deodată au izbucnit uralele: "Sfîntul", cu un magistral "gase-gase" reușise un "mărț".

Am mai participat și la un seminar de embriologie al tinerilor serafimi. A fost o încîntare să aud cum ouăle de broască dospesc în stejari...Hei, pe unde n-am fost?!

Am trecut și pe la pomul Evei. N-am mușcat! Si astfel, timpul a trecut pe nesimțite. Mai aveam 5 minute pînă la plecarea rachetei, așa că m-am dus să-mi iau un ziar. Nici pomeneală. In jurul chioșcului agitația era de nedescris. Sosise Scalpelu'. Un "fericit" a chicotit lîngă mine: "Uite și pagina de "UMOR". Am înghițit în sec și m-am trezit.

M-am trezit pe replica: "Tovarăși, sedința Cercului științific studențesc s-a încheiat. La revedere!"

Pentru conformitate:

Păcătosul de mine.

CRİPTOGRAFIE : Cu dedicație
(5, 5, 2, 4, 8)

L O U U U N Z Z Z Z N
 Z Z Z Z Z N
 Z Z Z Z Z N
 Z Z Z Z Z N
 Z Z Z Z Z N S L U

STUD. CORDUN OVIDIU

REZOLVAREA IN NUMARUL VIITOR

SCALPELU

Stimați tovarăși de la Scalpelu',

Prin intermediul revistei dvs. vreau să arăt adevăratele motive pentru care nu am promovat sesiunea din iarnă. Vreau să vadă toată lumea că vina mea este foarte mică și că au existat factori independenți de voința mea care m-au adus în această situație.

La începutul anului universitar am hotărât ca în activitatea mea să mă conduc după următorul principiu: "studentul trebuie să intre bine odihnit în sesiune". Acest principiu călăuzitor nu a putut fi respectat din cauza administratorului de cămin, care în fiecare dimineață, pe la ora 9, când era somnul mai dulce, venea și ne scula. Și așa, zi de zi, nici pe la cursuri nu ajungeam și nici de odihnit nu mă odihneam, intrând în sesiune complet epuizat.

O mare parte a timpului liber, am sacrificat-o făcând exerciții de yoga și culturism, toate având un scop unic: intrarea în sesiune cu un potențial psihic și fizic ridicat.

Vreau să menționez că, în timpul semestrului, m-am hotărât de câteva ori să mă duc în sala de lectură, dar, de fiecare dată, s-a stins lumina, fapt care a avut un efect demobilizator, pentru că mi-am spus: "Cum să înveți d-le, când pînă și electricitatea îți e împotriva?"

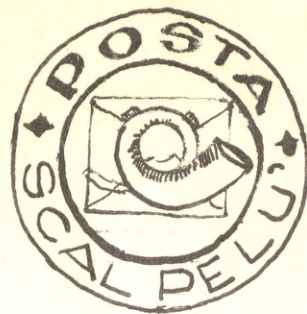
În timpul sesiunii am avut un program riguros de studiu, care dura circa 18 ore pe zi. În toată această perioadă, am consumat mari cantități de produse farmaceutice ca: anapetol și cofeină. Cu mult curaj și elan, m-am prezentat la toate examenele, dar fără nici-un rezultat.

Imi iau angajamentul ca pe acest semestru să fiu mai consecvent în aplicarea anumitor principii.

Al d-voastră nevinovat și sincer

Ion Bobistu

Pentru conformitate: Dan Poenaru.

Unui prieten extern: La întrebarea d-voastră: ce semnificație are titlul revistei noastre, vă răspundem: Scalpelul este un instrument medical tradițional, citat deja în scrierile de acum 400 de ani. El este primul instrument cu care vin în contact studenții din anul I și pe care îl vor folosi frecvent în cariera lor. În fine, Scalpelu' taie pentru a vindeca, ceea ce sperăm să realizăm și noi.

Lută Nel: Vă mulțumim încă odată pentru materialele deosebit de interesante și reușite pe care ni le-ați trimis. După cum vedeți am început cu publicarea lor și vom continua, în măsura spațiului disponibil și a necesităților. Totodată, așteptăm în continuare o cât mai rodnică colaborare din partea Dvs.

Un amic sincer al Scalpelului: Din "originalele" trimise, am reținut: "Dragostea e sarea vieții; de aceea trebuie dozată în cantități potrivite"; celelalte sînt fie exagerate, fie banale, chiar incorecte. Poeziile nu se ridică la un nivel artistic satisfăcător, mai ales că și ideile lor sînt cam "bătute".

C.D.: Vă răspundem prin rubrica: "Scalpelu' vă înștiințează".

scalpelu' vă înștiințează

Toate materialele destinate revistei noastre se vor pune în plic închis, la cutia de scrisori a redacției din holul institutului, sau se vor înmîna direct membrilor redacției.

Următoarea întrunire a cenaclului literar "SYRINX" va avea loc în ziua de miercuri 7 martie, orele 19.

În vederea cooptării unor noi membri în redacție (atît graficieni cît și autori) și stabilirea de colaboratori externi, rugăm pe cei interesați să se adreseze pe cît posibil personal redacției.

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Vărbă

PAGINĂ DE G. HACICHIAN

Cei zece de la Scotland Yard

(urmare din numărul trecut)

Ca urmare a reușitelor sale, a stilului de lucru deosebit, faima Scotland Yardului a depășit cu mult granițele Angliei, numele departamentului fiind folosit cu predilecție în romanele plătite de cele mai diverse facturi. Ficțiunea autorilor a fost totdeauna foarte fecundă în acest domeniu, dar trebuie să ne închipuim, că cei ce sînt puși în fața unor fapte adevărate, trebuie să urmeze drumul arid și greu al cercetărilor. De aceea ei trebuie să-și pună la contribuție toate posibilitățile lor intelectuale, toată intuiția și puterea de muncă.

Inspectorul Fred Wensley, cel care a înființat în 1919 Scotland Yardul și care are faima de a fi unul dintre cei mai mari detectivi ai timpurilor, și-a dovedit cu prisosință renumele, rezolvînd rapid o situație caracteristică celor arătate mai sus.

Era o dimineață de iulie. Inspectorul era de serviciu în cartierul londonez East End. Deodată i se aduse la cunoștință că a fost găsit cadavrul unei tinere modiste, care s-a sinucis în una din casele mizere ale cartierului.

Cu adjunctul său, sergentul Kook, Wensley s-a deplasat la fața locului pentru a face constatările de rigoare. Gazda, care o descoperise, declară că tînăra, probabil într-un acces de depresiune, își introdusese capul în cuptorul cu gaz. Cînd simțise mirosul gazului, gazda fugise în bucătărie, îi scoase capul din cuptor, anunțase poliția, dar nu atinsese în rest nimic din cameră.

Aplecîndu-se și zgîriind o mică pată albă pe bluza decedatei, Wensley întrebă cu un aer indiferent, dacă decedata avea rude, sau prieteni. Gazda nu știa nimic despre vreo rudă, dar la etajul II, locuia un tînăr care era în relații foarte bune cu ea.

- Unde se află în acest moment ? întrebă inspectorul.

- La bibliotecă, răspuse femeia. E zidar, dar urmează cursurile unei școli de maestri.

Sergentul Kook fu trimis să-l caute și să-l aducă. Tînărul fu găsit și adus în curînd. După întrebările uzuale, inspectorul îi spuse deodată, aproape strigînd:

- De ce ai ucis-o ?

Tînărul începu prin a nega, dar fu nevoit, ca pînă la urmă, să recunoască. Prietena lui îl anunțase că era însărcinată. Inspăimîntat, o prinse cu putere, îi băgase capul în cuptor și așteptase să moară. Apoi închise gazul și plecă la bibliotecă.

Puțin mai tîrziu, la un pahar de bere, Kook îl întrebă pe inspector, plin de admirație, cum descoperise că e vorba de o crimă și cum îl găsisese așa de repede pe criminal.

- Foarte simplu, metoda lui Sherlock Holmes, veni răspunsul. Cînd proprietăreasa intrase în cameră, tînăra era moartă și gazul era închis, totuși, ea jurase să nu se fi atins de nimic. Ai văzut vreodată pe cineva închizînd gazul după ce s-a sinucis ? Si apoi, pe fusta victimei se afla o mică bucată de tencuială...

Piraterie modernă

În Japonia, hoții au descoperit o nouă "ramură de afaceri" și anume, "îndepărtarea vaselor scufundate"! Astfel de "marfă" este mult apreciată de industria metalurgică japoneză și deci, afacerea este rentabilă. La ora actuală există deja cîteva societăți, care au obținut dreptul de a recupera aceste vapoare de diferite tipuri, scufundate de-a lungul anilor. Una din aceste firme și-a propus să aducă la suprafață o serie de vapoare ale flotei americane, care au fost scufundate în 1945 în apropierea coastei japoneze. Totul a fost pregătit cu cea mai mare minuțiozitate. Si mirarea a fost mare. Cînd s-a descoperit că vasele respective dispăruseră cu "direcție" necunoscută. Concurenți mai abili le ridicaseră deja și le vînduseră. După raportul poliției japoneze, lipsește orice urmă a făptașilor... !?

*

Este interesant de știut...

...Numele unor mari autori literari care de-a lungul anilor au primit premiul Nobel:

1905: H. Sienkiewicz.

1907: Rudyard Kipling.

1913: Rabindranath Tagore.

1915: Romain Rolland.

1921: Anatole France.

1923: W. B. Yeats.

1924: W. S. Raymond (Polonia).

1925: G. B. Shaw.

1929: Thomas Mann.

1930: Sinclair Lewis.

1932: John Galsworthy.

1934: Luigi Pirandello.

1936: Eugene O'Neill.

1937: R. Martin du Gard.

1947: André Gide.

1949: William Faulkner.

1952: François Mauriac.

1954: Ernest Hemingway.

1957: Albert Camus.

1961: Ivo Andrić.

1962: John Steinbeck.

1963: Giorgis Seferis.

1964: Jean Paul Sartre

(refuzat).

1965: Mihail Șolohov.

OM ȘI SPIRIT

Există oameni care prindpești și alții care tulbură numai apa.
(Din popor).

Cea mai sigură modalitate de a câștiga autoritate asupra oamenilor, e de a nu fi folositor.
(Victor Babeș).

Corpul este coperta spiritului, fața e titlul, iar ochii sînt numele autorității.
(P. Lawson).

Un butoi gol răsună mai tare decît unul plin.
(Din popor).

Un cuvînt prietenos nu costă nimic și este totuși unul din cele mai frumoase cadouri.
(Dr. Cantacuzino).

Faima unor oameni este ca și viața admiratorilor.
(Erich Maria Remarque).

INSTANTANEE DIN SECOLUL TRECUT

Unde ar fi puterea femeilor, dacă n-ar exista mîndria bărbaților?
(Oscar Wilde).

Lumezeau l-a făcut pe bărbat, apoi femeia.
Apoi, i-a părut rău de bărbat și i-a dat tutunul...
(Mark Twain).

Iată câteva din numele oficiale ale multor țări pe care obignuim să le numim cu totul altfel:

AFGANISTAN: DOUTAT I PADSMAHI YE AFGHANISTAN.
ALBANIA: REPUBLIKA POPULLORE E SHQIPERISE.
EGIPTIA: YAKHYOPYA NIGUSA NAGAST MANSUIST.
R.P. CHINA: TOUNG-HUA JEN-MIN KUNG-HO KUO.
FINLANDIA: SUOMEN TASAVALLA.
TURCIA: ISLAMI CUMHURİYETI.
GRECIA: VASILION TIS ELLADIS.

SCOTIENE

Un scoțian merge într-o duminică la piața de ciine. Îi întrebă pe unul dintre negustori:

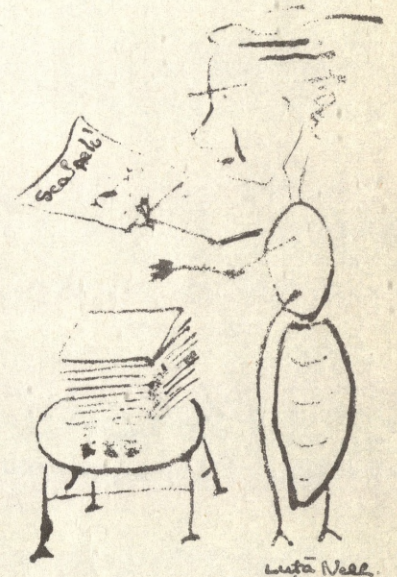
- Cît face ciinele acela mare ?
- Cinci lire domnule.
- Dar acela mai mic ?
- Zece lire domnule.
- Dar acela mic de tot ?
- 20 de lire domnule.
- Ia spuneți atunci cît face la d-voastră nici-un ciine ?

Doctorul: Vă rog să beți aceasta.

Pacientul: -Dacă faceți dvs. cîte, domn' doctor?!

Există o zicală, că atunci cînd vezi căzînd o stea, fii pozi doar ceva. Un scoțian, văzînd o stea care cade, îi spune nevastei sale: "Uite o stea care cade. Poți să-ți dorești ceva, dar nu de la mine".

Lupa Neel.

doi scoțieni se întilnesc:
- Ce faci John ?
- Uite, merg să-mi cumpăr un pieptene, fiindcă la cel vechi s-a rupt un dinte.
- Și ce, pentru un dinte rupt trebuie să cumperi unul nou ?
- Din păcate, era ultimul.

din institutul nostru, deoarece Clubul ne aparține, iar în prezent, în cele două secții, activează doar trei studenți mediciniști și 2 medici.

Competițiile se desfășoară în prezența a 2-3 studenți, a câtorva cadre didactice (tov. Rector, tov. conf. dr. Ancușa și tov. Schütz) și a 2 salariați (tov. Ivan și tov. Daju), nebeneficiind în acest fel, de încurajările unui public generos, dornic să aplaude victoria echipei care reprezintă institutul.

În privința echipelor reprezentative ale institutului la diferite ramuri de sport, rezultatele înregistrate în acest an sînt mulțumitoare la unele secții ca: volei băieți (locul I în campionatul județean), baschet băieți și fete (locul II în campionatul orășenesc la sfîrșitul turului). Echipa de volei fete însă, deși compusă din studențe cu reale posibilități, nu dă randamentul scontat. Aceasta, în primul rînd datorită slabei frecvențe la antrenamente.

De altfel, antrenarea fetelor la activitatea sportivă, este o problemă foarte dificilă și firește ne punem întrebarea, de ce într-un institut, în care cel puțin jumătate din numărul studenților sînt fete, numărul acelor care practică organizat educația fizică (exceptînd anul I, care prin programa de învățămînt este obligat la 2 ore pe săptămînă) nu depășește cifra de 40, iar la multe antrenamente sînt prezente doar 3-5 studențe. Planul de măsuri prevede o intensificare a muncii de mobilizare, organizarea mai mul-

tor competiții pentru studențe și o propagandă mai eficientă.

Dacă în secțiile de performanță sînt angrenați studenții cu calități fizice deosebite, ce posibilități au ceilalți studenți de a practica exerciții fizice? În privința sportului de masă, calendarul competițional include o serie de activități: manifestări sportive interne și interfacultăți, diferite cupe (30 Decembrie, 6 și 8 Martie, 1 și 2 Mai) spartachia-da, crosuri, obținerea insignei de polisportiv. Din acest an, această activitate a înregistrat de asemenea îmbunătățiri: calendarul sportiv a fost realizat aproape în întregime, înregistrîndu-se neprezentări foarte puține. Pe de altă parte, mobilizarea s-a făcut mai organizat, rezultatele înregistrate au apărut din timp pe un afișier special.

Credem totuși, că activitatea și aportul Comisiei sport pe institut mai poate fi dinamizat, iar interesul arătat de organizațiile de tineret acestei activități, specific tinerești, ar putea fi mult mai mare. Să nu uităm, că planul de măsuri prevede cuprinderea a 50% din totalul studenților în activități sportive organizate și pentru realizarea acestui obiectiv trebuie să unim toate forțele existente, în vederea unei munci cu maximă eficiență.

Lector,

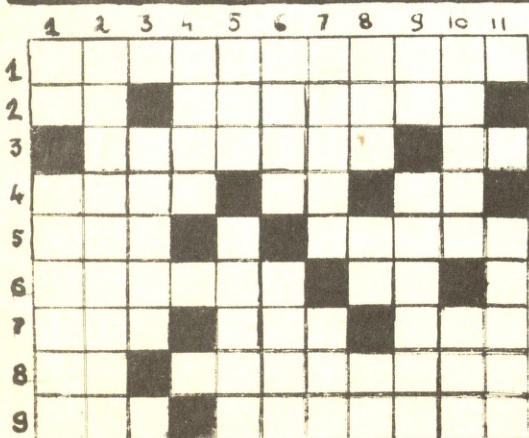
Schütz Ecaterina

Educației fizice-activității sportive în general, i se acordă din ce în ce mai mult sprijin și mai multă atenție din partea conducerii de partid și de stat, fapt subliniat prin reorganizarea în întreaga țară a activității de educație fizică și sport din învățămîntul superior. Noua formă organizatorică a dus nu numai la importante îmbunătățiri ale condițiilor materiale, ci și la înregistrarea unor rezultate remarcabile, privind sportul de performanță.

Din păcate, la institutul nostru, aceste rezultate, privind sportul de performanță, mai lasă de dorit. La analiza recentă, în prezența reprezentanților Ministerului Învățămîntului și al C.N.E.F.S., a reieșit clar că pe această linie, cele două secții ale Clubului Medicina - șah și baschet - au rămas în urmă. S-au luat o serie de hotărîri și măsurile necesare pentru continuarea creșterii a nivelului de pregătire.

Cred însă, că ar trebui să se realizeze și un alt obiectiv important. În aceste secții de performanță, trebuie să fie antrenați un număr mai mare de studenți

REBUS I M E D I C I N A L

E.F.G.H.

ORIZONTAL: 1. Ilustru microbiolog român; 2. Si...francez - Important capitol al medicinei moderne. 3. Unul din fondatorii școlii românești de semiologie, celebru clinician - Nu (reg.). 4. Renumit chirurg român - Strălucește în meserie - Dumitru Udrea. 5... malie - Microbiolog român renumit prin lucrările sale despre malarie. 6. Renumit endocrinolog român - Comitetul Central. 7... ium primum - Pronume posesiv - Sport al preciziei. 8. Căci - Mare microbiolog român profund nedreptățit de regimul burghezo-moșiresc. 9. Preparate de... des

folosite în reumatologie - Ilustru inframicrobiolog român.

VERTICAL: 1. Întrebare - Veche cetate romană. 2. Fondatorul școlii române de fiziologie. 3. Stătea invers pe tron. 4. Îl rostește cu drag copilul. 5... tale - E transportat pe piciorusele albinelor. 6. Pegte cu schelet cartilagos... sad. 7. Verb afectiv (pers. I) - Merge numai înapoi. 8. Zorescu G.N. - Pană - Notă muzicală. 9. Doi roman - Atribut funcțional. 10... odonosor - Fir (reg.). 11. De culoarea surdului. (Rezolvarea în nr-ul viitor)